

Penckófer János ötven éves

A *Kopogtatnak*, a *Tettben a jellem*, a *Hamuther* és a *Boldogasszony-tenyere* szerzője, a tudós irodalomtörténész, tanárképző főiskolánk népszerű és közkedvelt előadója, aki a *Kárpátalja* című hetilap versajánlójában hetente hozza lélek-közelségbe az elődök és kortársalkotók verseit, január 2-án 50 éves lett.

Édes Istenem – hogy egy gyakori Penckófer-sóhajjal szóljunk –, hogy múlik az idő! Hisz csak nemrég – tegnap, vagy a tegnapelőtt volt? – olvastuk a *Hatodik Síp*ban első novelláit, verseit, s mára a legrangosabb irodalmi lapok közlik és méltatják kiváló tehetséggel és magas szakmai tudással megépített műveit. Költészetének alkalmoszerűen rövid, de lényegre törekvő jellemzésére a *Hitel* jó nevű kritikusát, Papp Endrét híva segítségül, megtudjuk, hogy „*verseiben a vízióvá táguló vallomás saját mitológiát formáz, „beszédlát(om)ása” a „titkok kapuján túli hazába” tekint, ahol lírájának intuitív tudása, lelki-szellemi egységérzése összefűzi a személyest a megsejtett egyetemessel. Sajátos idődimenziót alkot. Érintkezik lírájában az ősi, az archaikus és (poszt)modern. Mondatai magukba foglalják a kimondás és a kimondhatatlanság örök feszültségét, hiszen úgy is lehet, hogy „semmit sem ő alakít, mert nem is ő beszél, hanem a sűgás.”*

Folyóiratunk szerkesztőbizottsága nevében az alábbi művek közlésével köszöntjük nagyra becsült pályatársunkat, s kívánunk számára további termékeny éveket, évtizedeket!